

- zrušil rozhodnutie orgánu povereného menovaním z 23. novembra 2004, ktorým sa zamietla sťažnosť podaná podľa článku 90 ods. 2 Služobného poriadku proti rozhodnutiu zamietajúcemu jeho prihlášku, ako aj proti rozhodnutiu o menovaní iného uchádzača na uvedené miesto,
- priznal náhradu za utrpenú morálnu ujmu, ohodnotenú ex aequo et bono na 5 000 eur, ako náhradu škody aj s úrokmi, s výhradou jej zvýšenia alebo zníženia v priebehu konania,
- zaviazal Európsky parlament na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobca tvrdí, že v dôsledku chýbajúceho odôvodnenia je napadnuté rozhodnutie v rozpore s článkom 25 Služobného poriadku. Tiež tvrdí, že došlo k porušeniu oznámenia o uvoľnení miesta, článku 29 ods. 1 a článku 45 Služobného poriadku, zásad rovnakého zaobchádzania a nároku na služobný postup, ako aj podstatnej chyby v hodnotení z toho dôvodu, že jeho profesionálne skúsenosti, zodpovednosť a riadiace a jednacie schopnosti boli lepšie ako v prípade vybraného uchádzača. Žalobca sa ďalej dovoľáva zneužitia právomoci.

Žaloba podaná 28. februára 2005: Joerg Peter Block a iní proti Komisii Európskych spoločenských

(Vec T-114/05)

(2005/C 115/59)

(Jazyk konania: francúzština)

Joerg Peter Block, bydliskom v Sterrebeeku (Belgicko) a dvanásť iní, v zastúpení: Stéphane Rodrigues a Alice Jaume, avocats, ktorí si zvolili adresu na doručovanie v Luxemburgu, podali 28. februára 2005 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenských žalobu proti Komisii Európskych spoločenských.

Žalobcovia navrhujú, aby Súd prvého stupňa:

- zrušil rozhodnutia orgánu povereného menovaním o zamietnutí sťažností žalobcov, prijaté spoločne s rozhodnutiami orgánu povereného menovaním z 1. mája 2004 o zmene platovej triedy žalobcov v jednotlivých prípadoch na A*8, príp. B*8,

- zrušil výplatné listiny žalobcov, vystavené na základe uplatnenia rozhodnutia orgánu povereného menovaním o zmene platovej triedy v jednotlivých prípadoch na A*8, príp. B*8 od 1. mája 2004,
- určil orgánu povereného menovaním účinky, ktoré sú spojené so zrušením napadnutých rozhodnutí, najmä prekvalifikovanie platovej triedy žalobcov na A*9, príp. B*9, a to so spätnou účinnosťou od 1. mája 2004,
- subsidiárne, aby požiadal Komisiu uznať žalobcov za spôsobilých povýšenia v jednotlivých prípadoch do platovej triedy A*10, príp. B*10 pri nasledujúcom povýšení,
- zaviazal Komisiu európskych spoločenských nahradit' škodu žalobcom, spôsobenú nezaradením žalobcov do platovej triedy A*9, príp. B*9 od 1. mája 2004,
- zaviazal žalovanú nahradit' všetky trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Všetci žalobcovia sú úradníkmi Komisie vymenovaní do platových tried A7 a B2 pred reformou služobného poriadku, ktorá nadobudla účinnosť 1. mája 2004. Nesúhlasia so svojim zaradením do platových tried A*8, príp. B*8 na základe článku 2 prílohy XIII služobného poriadku.

Na podporu svojej žaloby žalobcovia uvádzajú, že uplatnenie uvedeného ustanovenia bolo protiprávne, pretože odporuje článku 6 služobného poriadku, zásade rovnosti skoršej štruktúry služobného postupu s novou, zásade rovnakého zaobchádzania, ako aj legitímnej dôvery a práv, ktoré žalobcovia nadobudli. Žalobcovia tiež napádajú zneužitie právomoci.

Žaloba podaná 28. februára 2005: José Jiménez Martinez proti Komisii Európskych spoločenských

(Vec T-115/05)

(2005/C 115/60)

(Jazyk konania: francúzština)

José Jiménez Martinez, bydliskom v Bruseli, v zastúpení: Eric Boigelot, podal 28. februára 2005 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenských žalobu proti Komisii Európskych spoločenských.

Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

— porušenie zásady správneho úradného postupu a správneho riadenia, ako aj porušenie povinnosti starostlivosti.

1. zrušil rozhodnutie posudkovej komisie z 21. apríla 2004, ktorým bola zamietnutá žiadosť o invaliditu z 19. januára 2004, oznámené 27. apríla 2004,

2. zrušil rozhodnutie posudkovej komisie z 22. júla 2004, ktorým bola priznaná invalidita, v tom, že invalidita neplatí retroaktívne od 21. apríla 2004,

3. priznal žalobcovi náhradu škody na utrpenú materiálnu a psychickú ujmu ohodnotenú ex aequo et bono na 222 568 eur, s výhradou zvýšenia počas konania,

4. zaviazal žalovanú nahradiť trovy konania.

Žaloba podaná 28. februára 2005: Dorian Lacombe proti Rade Európskej únie

(Vec T-116/05)

(2005/C 115/61)

(Jazyk konania: francúzština)

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobca v tomto konaní namieta proti zamietnutiu zo strany žalovanej priznať mu invaliditu za tri roky, od 1. septembra 2004, bez retroaktívnych účinkov od 21. apríla 2004, čo je dátum, kedy posudková komisia prijala prvé záporné rozhodnutie v tomto smere.

Dorian Lacombe, bydliskom v Evry (Francúzsko), v zastúpení: Sébastien Orlandi, Xavier Martin, Albert Coolen, Jean-Noël Louis a Etienne Marchal, advokáti, ktorí si zvolili adresu na doručovanie v Luxemburgu, podal 28. februára 2005 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Rade Európskej únie.

Na podporu svojich tvrdení uvádza:

Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

— porušenie článku 7 prílohy II Služobného poriadku a predpisov týkajúcich sa činnosti posudkovej komisie. V tejto súvislosti tvrdí, že dvaja z troch lekárov, z ktorých pozostávala posudková komisia, nepoznali jeho chorobu, ani jeho zdravotný stav,

— posudková komisia sa v danom prípade dopustila zjavnej chyby v posúdení povahy jeho choroby. V tomto smere bolo upresnené, že posudková komisia vôbec nevzala do úvahy existenciu inej choroby – poruchy spánku, teda predtým diagnostikovanej chronickej únavy,

— porušenie povinnosti odôvodniť rozhodnutie,

— porušenie článkov 53 a 78 Služobného poriadku a článkov 13 až 18 jeho prílohy VIII,

1. zaviazal Radu zaplatiť žalobcovi odškodnenie vo výške celkovej práce nadčas vykonávanej podľa rozpisu podpísaného a odsúhlaseného nadriadeným a generálnym tajomníkom Rady po odpočítaní už vyplateného odškodnenia,

2. zaviazal Radu zaplatiť žalobcovi do systému sociálneho zabezpečenia príspevky zamestnávateľa stanovené v platnej právnej úprave,

3. zaviazal Radu vyplatiť žalobcovi podporu v nezamestnanosti, na ktorú by mu vznikol nárok, ak by príspevky zamestnávateľa boli včas zaplatené do systému sociálneho zabezpečenia,

4. zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania vo výške základnej sadzby ECB zvýšenej o dva body zo všetkých súm, ktoré mali byť vyplatené účastníkom konania vyplatené na základe zmluvy pomocného zamestnania.